

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6P/69/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312212569
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5312212569.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci starostlivosti o maloletú H. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená súdom ustanoveným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, za účasti rodičov maloletého dieťaťa: matky H. Q.Č., nar. XX.X.XXXX, bytom V. V. č. XXX, okres Čadca, štátnej príslušníčky Slovenskej republiky a otca U. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom V. Q. č. XXXX, okres Čadca, (doručované písomnosti ukladaním v súdnom spise), štátneho príslušníka Slovenskej republiky, o návrhu matky maloletého dieťaťa na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

Súd z v y š u j e výživné naposledy určené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca č. konania 10C/260/2002-19 zo dňa 18.2.2003 na maloletú H. Q., nar. XX.X.XXXX zo sumy 19,91 Eur (600,- Sk) mesačne na sumu 100,- Eur mesačne, ktoré výživné otec maloletej s účinnosťou od 28.11.2012 j e p o v i n n ý platiť k rukám matky maloletej vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred.

Nedoplatok z titulu výživného za čas od 28.11.2012 do vyhlásenia tohto rozsudku vrátane splatného výživného za mesiac jún 2016 spolu vo výške 3.551,08 Eur j e o t e c maloletej p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky maloletej v lehote do 31.12.2016.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na Okresnom súde Čadca dňa 28.11.2012 matka maloletého dieťaťa ako navrhovateľka požiadala súd o zvýšenie výživného, ktoré je povinný platiť otec na maloletú dcéru H. Q., nar. XX.XX.XXXX, určeného naposledy vo výške 19,91 eur (600,- Sk) mesačne rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 10C/260/2002 zo dňa 18.2.2003, na sumu 100,- eur mesačne od 1.11.2012. Matka maloletej uviedla, že otec sa s dieťaťom vôbec nekontaktuje, podala podnet na trestné stíhanie pre neplnenie si výživného a nemá ani o ňom žiadne informácie. Nakoľko od poslednej úpravy výživného uplynulo dlhšie časové obdobie v priebehu ktorého narástli potreby dieťaťa, žiadala o zvýšenie výživného.

Súd vo veci po podaní návrhu na začatie konania dôsledne šetril pobyt otca maloletého dieťaťa v období od podania návrhu až ku dňu rozhodnutia. Súd v konaní mal preukázané, že otec sa nezdržiava na adrese trvalého bydliska v obci V. (správa z obce). Súd mu ustanovil na hájenie jeho záujmov opatrovníka v osobe jeho Y. Y. Q., ktorá však nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka svojmu synovi, taktiež ani obec nesúhlasila s ustanovením za opatrovníka otcovi a ani brat otca a preto uznesením zo dňa 8.1.2014 súd ustanovenie opatrovníka (v osobe matky) otcovi uznesením zrušil a uznesením zo dňa 15.8.2014 rozhodol o tom, že v súlade s § 48 ods. 4 O.s.p. budú písomnosti otcovi maloletého dieťaťa doručované ukladaním v súdnom spise.

Po tom, ako súd vo veci vykonal nevyhnutné procesné úkony potrebné pre prípravu prejednávania a rozhodnutia veci (vrátane ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému dieťaťu na zastupovanie v konaní, ktorého požiadal o prešetrenie súčasných pomerov maloletého), na výsledky dokazovania vykonaného na pojednávaní vo veci samej dňa uskutočnenom v neprítomnosti otca maloletého (ktorý až do začiatku pojednávania sa zdržiaval na neznámom mieste), za splnenia podmienok podľa ust. § 101 ods.1, 2 OSP, súd v konaní o návrhu matky maloletého dieťaťa na právne posúdenie vykonaným dokazovaním súdom zisteného skutkového stavu veci (§ 153 ods.1 OSP) aplikoval ustanovenia zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ustanovenia § 36 ods.1 v spojení s ust. §§ 24 a nasl. Zákona o rodine a ust. §§ 62 a nasl. Zákona o rodine, upravujúcimi rozhodovanie súdu o úprave rodičovských práv a povinností pri nezhode rodičov maloletých detí a vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 a nasl. Zákona o rodine, vychádzajúc z pomerov zistených za rozhodné obdobie uplatneného nároku v čase rozhodnutia (§ 154 ods.1 OSP) a zisťujúc ich porovnaním s pomermi v čase posledného predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu, či i s prihliadnutím na všeobecný vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) došlo k takej kvalifikovanej (podstatnej) zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného právoplatného rozhodnutia súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu (§ 78 ods.1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP), posudzujúc na základe účastníkmi predložených a súdom zabezpečených listinných dôkazov a správ, vrátane pripojenia spisu o predchádzajúcom konaní vo veci starostlivosti o maloletú a vrátane vyjadrenia súdom ustanoveného kolízneho opatrovníka, výsledky takto vykonaného dokazovania v prospech a so zreteľom na najlepší záujem maloletého dieťaťa (ust. čl. 3 ods.1 a súvisiacich ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa, prijatého v New Yorku 20. novembra 1989, ktorého signatárom je i Slovenská republika, uverejneného v našej zbierke zákonov oznámením FMZV č. 104/1991 Zb., tiež čl. 41 v spojení s čl. 7 ods.5 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení a ust. §§ 28 a nasl., §§ 62 a nasl. Zákona o rodine).

Kolízny opatrovník vo svojej písomnej správe zo dňa 14.3.2013 a prostredníctvom svojej poverenej zástupkyne i na pojednávaní odporučil návrhu matky maloletého na zvýšenie výživného vyhovieť v navrhovanej výške. Na pojednávaní navrhol opatrovník zvýšiť výživné otcovi i na sumu 110,- € prípadne 120,- € na maloleté dieťa.

Z výpovede matky maloletej na pojednávaní, z účastníkmi predložených a súdom zabezpečených ďalších potvrdení a správ o pomeroch účastníkov, vrátane správy kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa súd o pomeroch účastníkov zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 10C/260/02-19 zo dňa 18.2.2003 bolo manželstvo účastníkov - rodičov maloletej rozvedené, maloletá H. Q. bola zverená do starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej sumou 600,- Sk mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2003.

Matka vo výpovedi uviedla, že je zamestnaná v spoločnosti E.. Jej mesačný príjem je v sume asi 500,- €. S maloletou dcérou a dvoma ďalšími maloletými deťmi žije u svojich rodičov, dve deti, ktoré má s iným partnerom majú určené výživné v sume po 120,- € a 100,- € mesačne, pričom výživné jej bolo určené rozhodnutím súdu. Čo sa týka maloletej táto je študentkou 1. ročníka I. E. v Č., náklady má bežné z titulu cestovného a uhrádzania školských pomôcok v sume 70,- € mesačne, navštevuje alergologičku, čo sa týka oblečenia, drogérie alebo iných vecí ide o sumu asi 50,- € mesačne. Matka sa spoločne s deťmi stravuje s rodičmi, peniaze na domácnosť rodičom nehradí pravidelne, väčšinou ide o jednorazové platby, na jeseň uhradila na kúrenie sumu 250,- €, 250,- € na elektrinu, čo je mesačne v prepočte si 30,- €. Čo sa týka nakupovania potravín nakupujú na polovicu.

Z obsahu spisu a listinných dôkazov mal súd preukázané tieto skutočnosti:

Matka sa o dieťa riadne stará, v mieste bydliska požíva dobrú povest', nebola riešená komisiou verejného poriadku, nepožíva alkoholické nápoje. Žije v dome, ktorý vlastní jej rodičia. Matka je zamestnaná v spoločnosti Z. E. Z. C. s.r.o. a za obdobie od 1.2.2012 do 31.1.2013 mala čistý príjem v sume 199.285,- Kč, čo je v prepočte priemerne mesačne suma 16.607,- Kč. Podľa správy od zamestnávateľa matky jej príjem za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2015 bol v sume 616338,- Kč čo je v priemere mesačne 17.120,-

Kč. Matka súdu predložila doklady z ktorých bolo preukázané, že otec uhradil na výživnom 19.4.2014 sumu 60,- €, 27.8.2014 sumu 200,- €, 23.2.2016 sumu 150,- € a 29.6.2015 sumu 200,- €.

Otec sa v obci V.Č. nezdržiava, nevlastní ani žiadny majetok. V roku 2013 bol vedený v evidencii obce Klokočov naďalej na trvalý pobyt na adrese V. Q. č. XXXX. V dobe od 20.9.2012 do 5.11.2012 bol zamestnaný v spoločnosti H. s.r.o. Nesluša, kde skončil pracovný pomer zamestnávateľ v skúšobnej dobe. Celkovo podľa potvrdenia odpracoval u zamestnávateľa 32 dní za ktoré dostal brutto mzdu sume 631,35 € a diéty v sume 294,10 €. Čistý príjem bol v sume 737,- €. Podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni otec bol zamestnaný v dobe od 9.8.2013 do 21.3.2014 na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa T. Y. L., kde mal hrubý príjem mesačne v sume 78,- €. V období od 24.9.2014 do 6.10.2014 bol zamestnaný v spoločnosti X. s.r.o. H. N. a jeho príjem za mesiac september 2014 bol v sume 81,82 € brutto a za mesiac december 2014 v sume 62,61 €. Podľa správy Úradu práce otec nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie od roku 2012. Podľa dokladov predložených v trestnom konaní uhradil na výživnom 31.5.2013 sumu 700,- € a 19.3.2014 sumu 60,- €.

Z dokladov predložených matkou mal súd preukázané, že hradí náklady na internet v sume 9,80 € poistenie v sume 11,34 € mesačne v V. poisťovni a.s., poplatok za telefón v sume 9,60 €, za bývanie (doklady evidované na rodičov matky) sú hradené mesačne platby v sume 49,64 € na rozhlas a elektrinu - záloha, satelit. Televízia 15,90 € mesačne.

Zo spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/58/2013 mal súd preukázané, že voči otcovi bolo vedené trestné stíhanie pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, nakoľko najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú vyživovaciu povinnosť vyživovať iného. Trestné konanie bolo právoplatne skončené, kedy súd rozsudkom č. k. 2T 58/2013-112 zo dňa 6.10.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.12.2014 obžal. U. Q. oslobodil spod obžaloby, nakoľko trestnosť činu zanikla (obžalovaný uhradil zameškané výživné). Z tohto trestného spisu mal súd preukázané aj tieto skutočnosti:

U. Q. do zápisnice 4.8.2014 (po predvedení po zatknutí pred konajúceho sudcu) výslovne uviedol, že jeho adresa na doručovanie písomností je Q. č. XXXX, V., pričom nemá konkrétnu adresu na ktorej sa zdržiava, raz je tam, raz tam. V daný deň sa vrátil z Y. na Slovensko, v zahraničí vo S. si našiel prácu, umýva riady u nejakého ukrajinca. Do zahraničia pôjde možno v piatok, pokiaľ si nevybaví, aby mama pre neho preberala poštu. Keď bude doručovaný termín mame, táto mu dá vedieť. Jeho príjem je od 100,- do 1000,- € Na políciu sa dostavil iba na základe príkazu na zatknutie.

Maloletá H. podľa lekárskej správy je alergologička, pravidelne podľa predložených výpisov z lekárskej dokumentácie navštevuje alergologickú ambulanciu

Ako už je uvedené, naposledy Okresný súd Čadca upravil rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému rozsudkom č. k. 10C260/02-19 zo dňa 18.2.2003, v ktorom súd zaviazal otca platením výživného na čas po rozvode manželstva na maloleté dieťa sumou 600,- Sk; cit. rozsudok podľa potvrdenia súdu nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2003. V zmysle odôvodnenia cit. rozsudku okresný súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal zo zistených pomerov účastníkov, v čase rozhodovania rodičia nežili v spoločnej domácnosti, otec bol v predchádzajúcom období vo výkone trestu odňatia slobody. Súď výživné v roku 2003 považoval za primerané potrebám dieťaťa a schopnostiam a možnostiam povinného (otca).

Súď prejednávajúci túto vec, hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania (§ 132 OSP) a porovnávajúc pomery oboch rodičov maloletého ako povinných a pomery oprávneného maloletého dieťaťa v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu s pomermi súčasnými, ako ich zistil v tomto konaní, existujúcimi v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia v tejto veci, dospel - zhodne s matkou maloletého i kolíznym opatrovníkom - k záveru, že od posledného cit. rozhodnutia súdu, ktorým bol naposledy upravený rozsah vyživovacej povinnosti otca k maloletej, jednoznačne došlo k takej kvalifikovanej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie predtým určeného výživného na maloleté dieťa.

K podstatnej zmene pomerov popri zákonom predpokladanému (v ust. § 78 ods.3 Zákona o rodine) všeobecnému hľadisku zvýšenia životných nákladov, ktorého význam zvýrazňuje dlhé obdobie takmer dvanástich rokov od nadobudnutia právoplatnosti predchádzajúceho cit. rozhodnutia súdu o výživnom až do vyhlásenia rozsudku súdu v tejto veci, došlo na strane všetkých účastníkov.

Matka maloletej, v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu mala iba jedno maloleté dieťa v priamej starostlivosti, tohto času má tri maloleté deti z toho dve pochádzajú z jej partnerského vzťahu s H. Č., pričom na tieto deti bolo určené výživné v celkovej sume 220,- € rozhodnutím súdu. Matka žije u rodičov, je zamestnaná jej mesačný príjem je cca 17000,- Kč. Otec maloletej tak ako v čase predchádzajúceho rozhodovania o výživnom riadne (na trvalý pracovný pomer) nepracuje, súd nemá vedomosť o iných vyživovacích povinnostiach (v trestnom konaní uviedol iba vyživovaciu povinnosť voči malol. H.) bol trestne stíhaný pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Ako vyplýva z jeho vyjadrení otca v trestnom konaní o zárobkovej činnosti (pracuje vo S., pricestoval zo zahraničia, raz je tam, raz tam), disponuje pracovnými zručnosťami a skúsenosťami potrebnými pre vykonávanie zárobkovej činnosti v zamestnaneckom alebo inom právom upravenom vzťahu, nakoľko cestuje po zahraničí, má prácu vo Francúzsku a jeho príjem je od 100,- do 1000,- €. V predchádzajúcom konaní o výživnom sp. zn. 10C/206/02 bolo výživné určené s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva t.j. od 16.4.2003 k dieťaťu, ktoré bolo vo veku 4 rokov a pri posudzovaní potrieb oprávneného maloletého dieťaťa nevyhnutne vychádzajú z opodstatnených výdavkov dieťaťa v tom čase vzhľadom na vek dieťaťa. Dnes je maloletá študentkou I. E. v Č., ide o dospelujúce dieťa, v čase podania návrhu bola ešte na základnej škole v druhom stupni. Súdna rozhodovacia prax je jednotná v uznávaní najneskôr začiatku povinnej školskej dochádzky dieťaťa za jeden z medzníkov opodstatňujúcich, vzhľadom na všeobecne predpokladané podstatne vyššie výdavky na dieťa školského v porovnaní s dieťaťom predškolského veku, zvýšenie výživného na maloleté deti. V danom prípade, návrh matky bol podávaný v čase, kedy maloletá navštevovala základnú školu t.č. je študentkou už na strednej škole, s čím sú spojené nevyhnutne podstatne zvýšené výdavky, tak ako ich deklarovala matka maloletej.

Otec maloletej namiesto vykonávania zárobkovej činnosti či už prostredníctvom zamestnaneckého vzťahu, riadneho alebo v rámci dohôd o prácach sa nepodieľa žiadnym spôsobom na uhrádzaní výdavkov na maloletú dcéru s výnimkou jednorázovo hradeného výživného. Súd konštatuje, že otec pokiaľ deklaroval vo výpovedi v trestnom konaní že je zamestnaný vo S. s príjmom do 1000,- € (reálny príjem potvrdením nezdokladoval) v plnení svojich zákonných rodičovských povinností k maloletému dieťaťu dlhodobo zlyháva, pričom výška doposiaľ hradeného výživného nie je ani minimálnou sumou stanovenom zákonom na platenie výživného na maloleté dieťa (ku dňu rozhodovania minimálne zákonné výživné bez rozhodnutia súdu predstavuje sumu 27,13 €). Nejestvuje potom zákonom akceptovateľný dôvod, aby tieto skutočnosti vyhodnotil v prospech otca maloletej ako povinného a naopak nevyhnutne v neprospech matky maloletého a v konečnom dôsledku najmä v neprospech chráneného záujmu maloletého dieťaťa. Súd preto takéto konanie otca maloletej pre potreby posúdenia predmetu tohto občianskoprávného konania (vo veci starostlivosti o maloleté dieťa) hodnotil v zmysle ust. § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, tzn. ako konanie, ktorým sa ako povinný z titulu zákonnej vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu bez dôležitého dôvodu vzdal možnosti zabezpečenia si primeraného legálneho príjmu, z ktorého by mohol uspokojovať nároky svojho maloletého dieťaťa, ktorý príjem si preukázane dokázal zabezpečiť i v minulosti a z ktorého by tak mohol uspokojovať nárok maloletého dieťaťa na výživné i v týmto rozsudkom ustanovenej výške. Súd poukazuje i na tpu skutočnosť, že pokiaľ otec bol evidovaný ako zamestnanec na území SR mal príjem v sume prevyšujúcom minimálnu mzdu.

Pri posudzovaní konštatovaných zmien pomerov na strane otca maloletého dieťaťa ako povinného v konfrontácii s takisto konštatovanou podstatnou zmenou pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa jednoznačne v zmysle vyššie citovanej právnej úpravy vo veciach starostlivosti o maloletých prevážil práve chránený a súdom preferovaný záujem maloletého dieťaťa, ale i s osobnou starostlivosťou plne odkázanú na rodiča (v prípade maloletej Dany výlučne matku). Preto súd dosiaľ určené výživné zvýšil a to od odania návrhu matky s účinnosťou od 28.11.2012, na sumu 100,- eur mesačne. Súd nezistil dôvody pre ktoré by mal zvýšiť výživné od dátumu navrhovaného matkou od 1.11.2012.

Súd zdôrazňuje, že v úvahách pri takomto určení výšky výživného okrem zistených schopností a možností oboch rodičov ako povinných a opodstatnených potrieb maloletého dieťaťa ako oprávneného zohľadnil objektívne podstatné zvýšenie životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine) i subjektívne podstatné zvýšenie požiadaviek na výživu oprávneného maloletého (§ 75 ods.1 Zákona o rodine) s časovým odstupom 12 rokov od predchádzajúcej úpravy výšky výživného, ďalej osobitne prednosť výživného pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods.5 Zákona o rodine) a vo vzťahu oboch rodičov ďalej tiež výlučnú a zvýšenú osobnú starostlivosť matky o maloletú Danu a o domácnosť, v ktorej spolu s

matkou žije, v tomto veku dieťaťa stále v značnej miere nahrádzajúcu plnenie vyživovacej povinnosti vo finančnej forme (§ 62 ods.4 Zákona o rodine), v takejto forme naopak kompenzovanej druhým rodičom, ktorý sa o dieťa osobne nestará (preukázaný nezaujem) a od ktorého sa z titulu jeho zákonnej vyživovacej povinnosti k dieťaťu spravodlivo očakáva namiesto rezignácie na plnenie si rodičovských povinností k dieťaťu ako v konkrétnom prípade v tejto prejednávanej veci, naopak zvýšené úsilie pri zabezpečení si príjmu vo výške potrebnej na zabezpečenie aspoň nevyhnutnej výživy dieťaťa a ak je to potrebné, s týmto cieľom i dočasné uskromnenie sa a obmedzenie svojich vlastných potrieb, výdavkov a spotreby.

Vzhľadom na zvýšenie výživného súd vyčíslil nedoplatok vzniknutý z tohto titulu, vrátane v čase vyhlásenia rozsudku súdu už splatného výživného za mesiac jún 2016, vypočítaný ako rozdiel medzi plnením výživného zo strany otca v dosiaľ určenej výške 19,91 € (600,- Sk) a sumou týmto rozsudkom zvýšeného výživného 100,- eur, ktorému za obdobie od 28.11.2012 do 2.6.2016 zodpovedá suma spolu 3551,08 eur (nárok 4400,- € za 44 mesiacov mínus platby od otca v celkovej sume 848,92 € (2x 19,91 € + 238,92 € za rok 2013, v roku 2014 suma 260,- €, v roku 2015 suma 200,- € v roku 2016 suma 150,- €)), zaplataenie ktorej súd otcovi maloletého povolil splatiť do konca roka 2016, nakoľko mal zato, že povolenie splátok v jeho prípade (pokiaľ je jeho pobyt neznámy) by sa minulo účinku, nakoľko splatnosť pohľadávky by nastala už v prvý mesiac po právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods.1 veta druhá OSP).

Súd poukazuje na ust. § 78 ods.1 Zákona o rodine, umožňujúce (v spojení s ust. § 163 ods.1 OSP) zmenu i tohto rozhodnutia o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu i bez návrhu, v prípade budúcej zmeny pomerov oproti pomerom zisteným súdom v tomto konaní, z ktorých vychádzal vo svojom rozhodnutí v tejto veci.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods.1 písm. a) OSP v spojení s ust. § 151 ods.1 a § 81 ods.1 OSP, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré možno začať i bez návrhu a v ktorom preto účastníkom právo na náhradu trov nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Tento rozsudok je v časti výroku odsudzujúceho na plnenie výživného predbežne vykonateľný; lehota na plnenie plyní od jeho doručenia (§ 162 ods.1,2 OSP).

Rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery (§ 163 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).